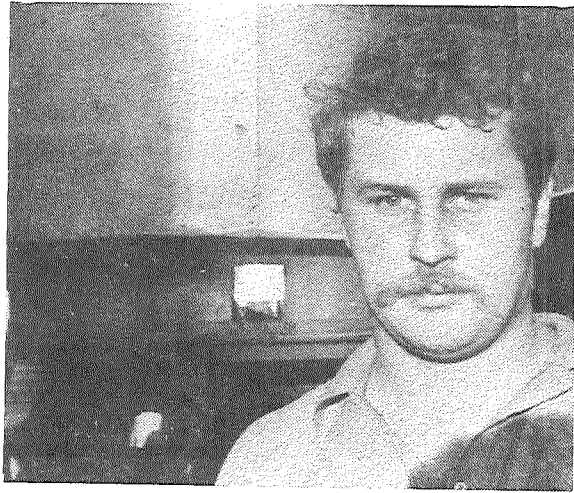
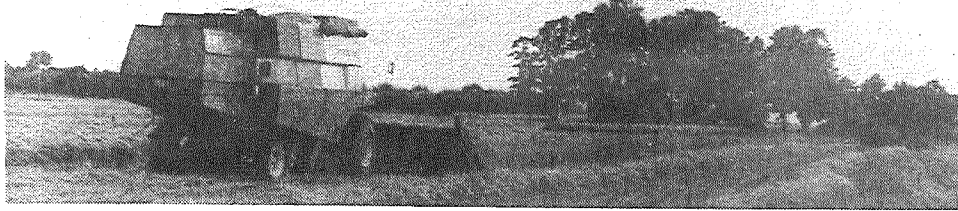

JAUNĀIS CEĻS

Agrofirmas „Sarkanais Oktobris“ laikraksts

Lauku darbu ritmi

Nu jau bija uzņemti labi rašas novākšanas tempi, kad atkal saule aiztina sev priekšā mākoņu plīvuru un augusta pirmās dienas, par spīti laika prognožu biroja apgalvojumiem: «Apmācies, brīžiem skaidrosies...» lija. Lidz 1. augustam, lietus perioda sākumam, saimniecības kombainieri bija pievarējuši 1 080 hektārus labības lauku, nokopuši apmēram 54 procentus visu platību. Graudu birums šogad lielāks, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, saimniecības glabātavās sabērtas 4 254 tonnas ziemāju un vasarāju.

Lielākais iekūlums ir liem mehanizatoriem, kuri strādā ar importa tehniku, tāpat cenšas arī tie, kuri strādā ar «Nivām». No sezonas sākuma starp labākajiem saimniecībā izvirzījušies Vasilis Abajevs, Vnifantijs Podskočevs, Jānis Ozoliņš, Vladimirs Givoina, Sergejs Anuškovs, Jāzeps Ozulnieks, Ivans Pastars, Vasilis Kosmačs, Platons Leonovs un citi.

ATTELOS:
ražas novākšanas dienās daudz darba kaltes meistarām Aivaram Spundzānam; šoferis Jevgēnijs Fomins, automehāniks Igors Jeļisejevs, atslēdznieks Fjodors Tumašovs un elektrometinātājs Genādijs Jemeljanovs strādā cehā, kur no labības masas ražo augstvērtīgas lopbarības granulas. Tādu jau iekrāts ap 450 tonnām.

Gatavi jaunās ražas pieņemšanai

— ar tādu devīzi ievadīta agrofirmas «Sarkanais Oktobris» rūpniecības uzņēmumu vadītāju padomes kārtējā apspriede, kas notika 31. jūlijā. Ziņojumus par savu uzņēmumu gatavību jaunās ražas pieņemšanai un pārstrādāšanai sniedza linu fabrikas direktors Jāzeps Vasiļevskis un cietes rūpnīcas direktors Vasilis Filimonovs.

No viņu teiktā radās secinājums: kā vienā, tā otrā uzņēmumā daudz darīts, veikti galvenie pasākumi, lai savlaicīgi pieņemtu no saimniecībām atsūtīto ražu, kas paredzēta pārstrādāšanai. Apspriedē agrofirmas ģenerāldirektors R. Kavinskis jo sevišķi akcentēja vadītāju viņu kolektīvu uzmanību uz to, lai pieņemšanā strādātu ļoti apmācīti speciālisti, nodrošināti ar visu nepieciešamo iekārtu un rīkiem, ar lielu atbildību pietu tieši kvalitātes noteikšanai, tādējādi novēršot neskaidrības un konfliktsituācijas šajā atbildīgajā darbā.

Arī cietes rūpnīca ver vārtus kolhozu un padomju saimniecību transportam — sāk pieņemt ābolus sulas ražošanai. To piegāde saimniecībām izdevīga, jo noteikta samērā augsta iepirkuma cena — atkarībā no kvalitātes tā ir līdz 20 kapēikam par kilogramu.

Padomes apspriedē izskatīta un apspriesta agrofirmas rūpniecības uzņēmumu sociālistiskās sacensības gaita šā gada pirmajā pusē. Izrādījās, ka tāpat kā pirmajā ceturksnī, arī otrajā līdera pozīcijās ir cietes rūpnīcas kolektīvs — tam piešķirta attiecīga prēmija.

Alberts EGLĪTIS,
vecākais ekonomists

Pirms rudens sējas

Tikko noklusis kombainu darba troksnis, uz tūlītēja salmu presētāji, rugaines atbrīvotas no ķipā un rituļiem, kad atkal ieskaņas tehnikas darba troksnis — ierodas arāji. Traktori veikli liec loku pēc loka, un tajā vietā, kur vēl nesen bija spoži zeltains, tīri sakopts klajums, jau tumša un smaržīga zeme. Mehanizatori cenšas tik rūpīgi apvērst ve-

lenu, lai nekur nemanītu spurojamies rugājus.

Lietus piebremzēja arī šo darbu, taču sākums jau ir. Izmantojot lielisko laiku jūlija beigās, apvērsti apmēram divi simti hektāru. Tas ir gandrīz trešā daļa no platībām, kuras jāpieveic arājiem līdz sējas sākumam — no 660 hektāriem.

Darbs viņiem sokas.

Vienotai rīcībai

Aizvien tuvāk diena, kad tiks sasaukts Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas plēnums. Tam, tāpat kā nesen notikušajai mūsu republikas Augstākās Padomes sesijai, jāklūst par jauna pārvērsiena punktu, no kura tiks savādāk organizēta partijas darbība. Nesen presē publicēta LKP rīcības programma, kura gan partijā, gan visā tautā un citās sabiedriskajās organizācijās izraisījusi plašu rezonansi un rosinājusi cilvēkus izteikt

savas domas, atziņas, vērojumu un novēlējumu. Ne mazāk svarīgs dokuments ir arī šajās dienās publicētais LKP Politiskās un ekonomiskās krīzes pārvarēšanas projekts. Tas ietver divas galvenās sastāvdaļas: galvenos ekonomikas atveseļošanas virzienus, galvenos sabiedrības, partijas demokratizācijas ceļus, kas savukārt paredz federatīvo attiecību pārkārtošanu, partijas spēku pareizāku, efektīvāku izvietojumu un

partijas rindu nostiprināšanu, krīzes parādību pārvarēšanu ideoloģijā. Iedziļinoties šajā dokumentā, paveras plašs darba lauks domām, vērtējumiem, no kuriem radīsies katram no mums ne viens vien ierosinājums, priekšlikums. Tos nevajadzētu paturēt pie sevis, bet dalīties ar citiem, izmantojot masu komunikācijas līdzekļu palīdzību, iesūtīt partijas or-

Turpinājums 2. lpp.

Vezumi līgo uz fabriku

Pilādžogas jau sarkanas, liecinot par rudens tuvumu, bet kokiem lapās vēl sulīgs zaļums, arī vasaras pēdējais mēnesis tikko sācies, tomēr, kad ieraugi pa linu fabrikas vārtiem ielīgojam smagi piekrautus autovežumus, liekas — nu gaidītais ir klāt. To vēl vairāk pastiprina mākoņu pelēcīgums.

Šogad darbs fabrikā sākās tieši augusta pirmajā dienā, kā bija solījuši iekārtas remontētāji — viņi savu paveica laikā, un kā bija paredzēji pieņēmiņi un krāvēji — viņi savukārt savu darbu uzsāka laikā. Fabrikas cehos atkal rit parastās darba dienas.

No šī gada ražas linu fabrikai jāsaģādā četri ar pusi tūkstoši tonnu linu salmiņu

un trīs simti tonnu stiebrīņu. Pirmais simts tonnu salmiņu jau sakrauts nojumēs. Pagaidām kvalitāte, tā sakot, normas robežās — atvestā produkcija ieskaitīta vidēji numuros 1 un 1,25.

Pa fabrikas vārtiem ar pirmo vedumu jau iebraukuši mūsu rajona kolhoza «Vārķava», Kirova un M. Gorkija saimniecību šoferi. Sezonu atklājis arī Daugavpils rajona kolhozs «Vabole».

Linu fabrika pilnā brūnījumā sagaida jaunās produkcijas ievadumu no saimniecībām. Labi sagatavota produkcija ir gaidīta jebkurā dienas laikā. Kvalitātes noteikšanai, pieņemšanai un izkraušanai tiek patērēts minimāls laiks.

ATELA:
saimniecības, kur rūpjas par linu kvalitātes saglabāšanu, atpogafotos stiebrīņus bez liekas kavešanās no stiebrīņiem sacel statīnos, kur tie labi vienmērīgi apžūst. Tad sien kūlīšos un gatavo piegādei vaistij.

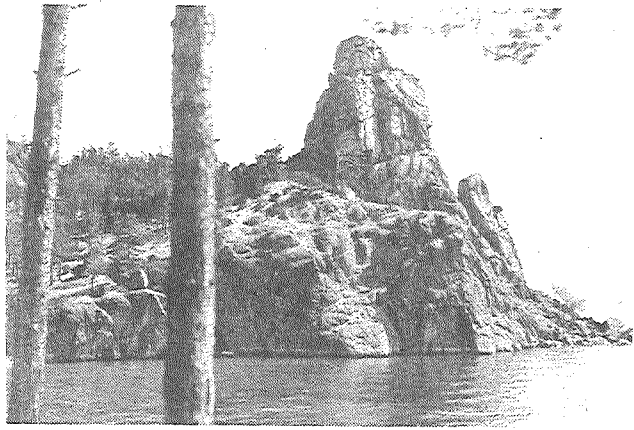
KA DZIVO,
JAUNSAIMNIEK?
NEPĀRKĀPT CSN!
2. lappuse

«LATGOLAS SKŪLA-89»
DZIVE IENĀK
VIZITKARTES
SAJOS LAUKOS
3. lappuse

SIBIRIJAS DĀRGUMS
SMILTSEKSKIS
SPEKA SKAISTUMS
4. lappuse

AGĒSE SEVASTJANOVA

Sibīrijas dārgums

(Nobeigums.)

Trešajā dienā devāmies diezgan sarežģīta pārgājiena līdz vakaram. Turp un atpakaļ bija jānoiet pa apmēram astoņi kilometri. Ceļš kāpa te kalnā, te atkal noslīdēja lejā no kalna. Redzējām unikālu dabas brīnumu — uz trīs vai četrus metrus augstas akmens klints auga ciedrs. Šķiet neiespējami, bet izrādās, ka tas pa šīs klints otro pusī līdz zemei nolaidīs savu sakni.

Nonākuši gala, sakūrām ugunsgrūdu, pagatavojām pusdienas un, protams, pa-

ēdam. Seit gan mazliet paturēja lietis, kas uznāca reizi pa reizei, bet citādi noskaņojums bija možs. Atceļš gan likās garāks un grūtāks, nekā turp ejot. Atklāti sakot — pārgājiens bija smags, vietām ceļš bija pat bistams, sevišķi nepieredzējušiem tūristiem. Paskaties uz vienu pusī — augstu virs galvas paceļas stāvas akmens klintis, paskaties uz otru — zem kājām lejā pret akmens blūkiem triecas Baikāla vilni.

Vissmagākais pārgājiens bija pedējais — uz ciedru

pāreju. Turp devās tikai izturīgākie no mūsu grupas, pavisam četrpadsmit cilvēki. Ceļš lielāko tiesu vijās tikai pret kalnu, atpakaļ uz vienu galu — desmit vai pat divpadsmit kilometri.

Stāvs kāpums un rezultātā pacēlāms 1200 metrus virs Baikāla līmeņa. Pēc tam apmēram četrus kilometrus gājām pa visistāko taigu, gūstot priekšstatu par mežiem, kuri plešas simtiem kilometru tālu un kur nevienas apdzīvotās vietas. Atpūtāmies pie mednieku mājiņas. Tā celta no koka, sienas un jumts, bez apkures un tiek izmantota tikai vasaras laikā.

Seit uzvārijām pusdienas un uzzinājām vienu no neskaitāmajiem taigas likumiem: sagādā malku nākamajam atnācējam. Mums to bija sagādājis Igaunijas grupa, ar kuru satikāmies vēl atpūtas bāzē.

Pie mājiņas bija zemē ierakts balķis, pie kura piestiprināti uzraksti ar bultām. Piemēram, «Leņingrads», «Harkova», «Hošice CSSR». Bultas norāda virzienu, kur šīs vietas atrodas. Arī mēs pagatavojām un attiecīgi piestiprinājām uzrakstu «Latvija — Preiļi — 89», zem kura mūs tad fotogrāfijā «iemūžināja» Boļeslavs Kivlenieks.

Papūdienojusi un atpūties, devāmies atpakaļ. Kad kāpām lejā no stāvā kalna,

visiem prātā bija apmēram viena doma: vai tad patiešām tik augstu bijām uzraušies.

Tūristu bāzē mums bija brīvi vakari, tos pavadījām katrs pēc saviem ieskatiem: vienī skatījās videofilmas, citi kurināja ugunsgrūdu, trešie apmeklēja diskotēku. Bet mūsu vīrieti uz ātru roku nodibināja savu volejbola komandu. Bija jūtami sporta metodika Jāņa Belousova ātrie apgriezieni. Tā sacentās ar tikpat ātri izveidoto igau-

nu volejbolistu komandu. Kā jau varēja prognozēt iepriekš, šajā starprepubliku turnīrā Latvija guva pārliecinošu uzvaru, par ko saņēma Baikāla omuli kā īpašu balvu un suvenīrus no Igaunijas. Viņi savukārt par sīvu pretošanos mūsu komandai saņēma suvenīrus no Preiļiem.

Zēl gan, bet mūsu atpūtai un priekiem drīz pienāca gals, bija jānodas atpakaļ uz dzimto Latviju. Skumji bija šķirties no Baikāla, jo no

visiem Sibīrijā gūtajiem iespaidiem tieši Baikāls un tūristu bāze «Buhta Peščanaja» atmiņā paliks visilgāk.

Par visiem iespaidiem jau nemaz nevar izstāstīt, tie ir jāredz un jājūt pašam. Tamdēļ varu tikai aicināt: ja ir izdevība — paši savām acīm papriecājieties par Sibīrijas krāšņāko rotu — Baikālu. Aizbrauciet pie tā,

Boļeslavs KIVLENIEKA
foto

Smiltserkšķis

Ziniet, kā sauc smiltserkšķi? Ļoti skaisti — par dražu uz dzelonstieples. Skandināvijas valstīs ļoti labprāt audzē mūsu Sibīrijas smiltserkšķi, tā dārzī iesniedzas tālāk par 67 grādiem ziemeļu platuma. Audzē arī Holandes un Francijas smiltserkšķainās augsnes.

Smiltserkšķis ir neparasti ražīgs. Si mežena oranžie augļi, kas līdzīgi lielām pilādžogām, ir īstas vitamīnu glabātavas — B, C, B₁ un B₂, E, folijskābe un karotīns. Vārdu sakot, ne oga, bet polivitamīnu koks ar durstīgiem erkšķainiem zariem.

Iecienīta smiltserkšķu eļļa. tā ir ne tikai sēklis, bet arī ogu mīkstumā, ar ārstnieciskām īpašībām. Palīdz visas slimības kā vispārnostiprinošs līdzeklis. Sekmīgi var pielietot acs radzenes, nedzīstošu vāšu, ādas iekaisumu un apstārojumu ārstēšanai. Pret apdegumiem ļoti palīdz kompreses ar ogu sulu.

Apetīti rosinošs ir smaržīgais ķīselis no smiltserkšķa ogām. Mājas apstākļos pagatavota pastila, vitamīnsula, ievāriumi un pat tikai saldētas ogas ir ļoti liela cieņa Sibīrijā. Tās gaidīt gaida konditorejas fabrikas, ar ārstnieciskajām īpašībām apveltīto sulu Altajā sākuši pielietot sieru ražošanā.

So brīnumaugu kultīve arī mūsu dārzos. Tas ir diezgan pieticīgs, bet skaists. Izmanīto arī tādos nolūkos, lai radītu nēcaurejamus dzīvžogus. Mūsu zeme izveidoti kultīvejamie augi, to augļi ir garšīgāki, raža no viena kruma lielāka.

R. MAJORE.

Preiļos

Kops seniem laikiem nepārtrauktā darbā rūdītā tauta cienījusi cilvēka spēku un staltumu. Pat svētki nebija īsti svētki, ja tajos nenotika spēkavīru sacīkstes — svaru bumbas ceļšanā, virves vilkšanā, laušanā. Kairs centās parādīt, ko viņš spēj. Ļaudis vēl nav beiguši brīnīties par viena spēkona izveicību, kad cits, skat, ar rokām atlieca pakavu...

XVI — XVII gadsimtā pastāvēja īpaši bistams un riskants sporta veids. Ap nelielu laukumiņu tika uzcelta koka siena, aiz kuras pulcējās pūlis. Laukumiņā izveda lāci, kura deguna priekšā pastaigājās drosminieks, kurš sita bungas, pūta stabuli, kamēr milzīgais zvērs bija galīgi sakaitināts. Un tad sākās cīņa, kurā reti iztika bez asinsizliešanas. Visbiežāk tajā uzvarēja cilvēks.

XIX gadsimts atnesa pastiprinātu interesi par sportu un fizisko attīstību. Īpaši spēcīgi uzmanība pret ķermeņa skaistumu izpaudās atlētikā. Attīstot spēku, atlēti vienlaikus attīstīja arī muskulatūru. Tomēr jau gadsimta sākumā sportisti nāca pie atziņas, ka spēka attīstība un muskuļu attīstība nav gluži viens un tas pats.

Un tomēr atlēti gadsimta sākumā gan celāja smagu mums, gan uzstājās skaistuma konkursos, kuros vērtēja atlētisku ķermeņa uzbūvi. Taču pamazām sākās process, kuram agri vai vēl bija jānoved pie divu atsevišķu virzienu izveidošanās

Spēka skaistums

— pie smagatlētikas un atlētisma.

Tādējādi cilvēkiem bija jāizvēlas, vai, nodarbojoties ar sportu, viņi vēlas attīstīt spēku un specializēties smagumu ceļšanā, vai arī attīstīt spēku (mazākā mērā, nekā nodarbojoties ar smagatlētiku) un spēkizturību (lielākā mērā, nostiprināt veselību, harmoniski attīstīt muskulatūru, veidot atlētisku ķermeņa uzbūvi).

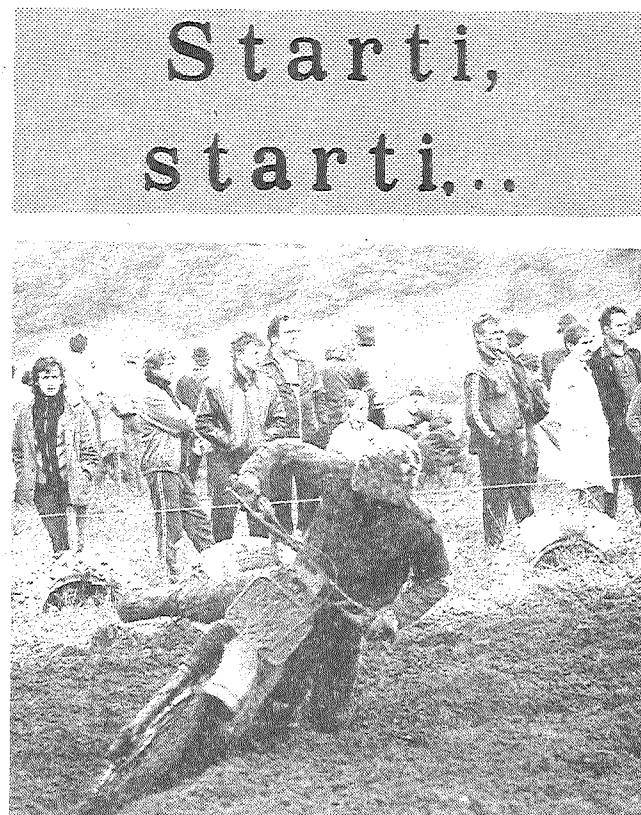
Tā radās vajadzība pēc pastāvīgas spēka vingrinājumu sistēmas — atlētisma, par kuru interese nekad nav zudusi.

Hipodinamijas, «sedošā» dzīvesveida apstākļos fiziskās kultūras un sporta nodarbības ir nepieciešamas ikvienam. Atlētiskā vingrošana ir sporta veids, ar kuru var nodarboties praktiski visi cilvēki — vecumā no 16 līdz 60 un vairāk gadiem. Nodarbošanās ar kultūrismu, likdama strādāt visām muskuļu grupām, ne tikai veido skaistu augumu, bet arī paceļ dzīves tonusu. Turklāt atlētisms nozīmē ne tikai spēka vingrinājumus, bet arī daudzpusīgu sportisku orientāciju. Nevienam atlētam nav tiesību saukties šajā vārdā, ja viņš izvairās no peldešanas, skriešanas, akrobā-

tikas. Atlētisms ir varens spēks, kas spēj padarīt stiprus un veselus tūkstošiem vārgu, fiziski neattīstītu cilvēku, kuri kautrējas pludmalē izģērbties, ar lielu likumu apiet sporta laukumus. Bet kādā stāvoklī atlētiskā vingrošana atrodas pie mums, Latvijā? Lielās popularitātes un ar atlētismu nodarbojošos skaita pieauguma dēļ 1987. gada oktobrī tika izveidota Latvijas PSR atlētisma sporta federācija.

Kamēr atlētisms neb' oficiāli atzīts, tie, kas vē. jās nodarboties ar kultūrismu, apmeklēja dažādas sporta sekcijas, kuras eksistēja, var sacīt, pusnelegāli. Entuziasti izlūrija pagrabtelpas, savu iespēju robežās apgādāja tās ar inventāru, bet viņus dažkārt no turienes izraidīja. Tagad, kad izveidotā atlētisma federācija šim sporta veidam noņēmusi pusafizliģtības zīmogu, sekciju dibināšanās notiek daudz intensīvāk. Liela loma šajā procesā ir kooperatīviem. Līdz pagājušajam gadam neviena mācību iestāde nesa-gatavoja atlētiskās vingrošanas trenerus. Tagad fiziskās kultūras institūtu program-mās ieviesta jauna speciāl-itāte: treneris — pasniedzējs atlētismā un svarcelšanas sportā.

Var nosaukt vairākus atlētus, kuri šajā sporta veidā gūst labus panākumus mūsu republikā. Tie ir Aivars Vi-sockis no Rīgas, Aivars Rīv-kašs no Liepājas, Normunds Rožkalns no Rīgas, Irīna Belova no Liepājas un daži citi. Taču federācijai vēl ir ļoti daudz darāma, lai mūsu sportisti varētu godam sa-censties ar pasaules labāka-jiem atlētiem.

Starti,
starti...

Redaktors A. RANCANS

JAUNAIS
CEĻŠ

Laikraksts «Jaunais Ceļš» («Новый путь») iznāk 1 reizi nedēļā latviešu un krievu valodā sestdienās.

Redakcijas adrese: 228273 Preiļu rajona Riebiņu ciemā, agrofirma «Sarkanais Oktobris». Telefons redaktoram un nodaļas vadītājam — 56732

Pas. 1016.
Met. 1100

Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā. Formāts — 1 nosacīta iespiedloksne.